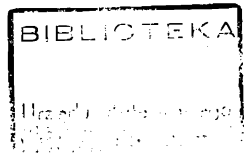

10 października 1932 r.

URZĄD PATENTOWY

DO6n 5/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16498.

Kl. 8 I 3.

Wilhelm Zimmer
(Piotrków, Polska).

Sposób wyrobu papy dachowej.

Zgłoszono 25 września 1930 r.

Udzielono 4 czerwca 1932 r.

Dotychczas różne gatunki papy dachowej wykonywa się z papy surowej o różnej grubości włókna. Przy wyrobie papy surowej starano się nadawać jej jak największą zdolność chłonną, ażeby przy jej przetwarzaniu na papę dachową mogła wsysać w siebie najwięcej środków przesycających. Stopień bowiem przepojenia papy uzależniał jej odporność na wpływy zarówno atmosferyczne jak i chemiczne.

Do nasycania papy surowej używa się dotychczas wyłącznie smoły kamiennej stopionej z pakiem, poczem wykonaną w ten sposób papę obsypuje się z obu stron drobnym żwirem.

Papa ta jest mało giętka i łatwo się łamie, ponieważ nie zawiera zupełnie środków nadających jej elastyczność, np. tłu-

szczów, a żwir, który zwiększa prawie dwukrotnie ciężar właściwej papy, podczas upalnych dni bardzo się nagrzewa i stopniowo odpada z papy, zabierając ze sobą cząsteczki smoły. Wszystkie dotychczas znane papy są mało odporne na wpływy atmosferyczne, wskutek użycia żwiru trudno dają się sklejać. Poza tem dotychczasowe papy posiadają małą wytrzymałość i podlegając znacznym naprężeniom szybko się drą i pękają.

Wady powyższe usuwa sposób wyrobu papy według wynalazku. Sposób ten polega na przesycaniu surowej papy gorącą mieszaniną, która oprócz destylowanej smoły kamiennej i paku zawiera destylowaną smołę drzewną, odznaczającą się dużą zawartością tłuszczów, nadających pa-

pie dachowej dużą giętkość. Oprócz tego do takiej mieszaniny dodaje się tłustą glinę ogniotrwałą oraz żywicę. Glinka w połączeniu z żywicą uodpornia znakomicie papę na wpływy atmosferyczne oraz na działanie ługów, kwasów i podobnych czynników.

Przygotowaną według wynalazku papę posypuje się dwustronnie drzewnymi trocinami, które, składając się z podłużnych ciałek płaskich, całkowicie pokrywają powierzchnię papy, zabezpieczając przed wpływami atmosferycznymi, a poza tem ją wzmacniają. Zastosowanie trocin drzewnych posiada duże znaczenie, ponieważ dzięki złemu przewodnictwu jakie posiada drzewo papa nie podlega silnemu nagrzewaniu się podczas upałów, a poza tem ciężar papy jest o 50% mniejszy od ciężaru papy dotychczasowej. Zamiast destylowanej smoły drzewnej można również zastosować mineralne tłuszcze lub oleje.

Powszechnie stosowane papy dają ciemne dachy, które przyczyniają się do ponurego wyglądu miasta. Papę wykonaną według wynalazku można smarować gorącą mieszaniną smoły drzewnej, żywicy i ogniotrwałej glinki barwnej, przyczem można nadawać dowolną barwę, nawet jasną, co pozwala na nadanie dachom ładniej-

szego wyglądu. Powleknięcie papy taką mieszaniną zwiększa przytem jej odporność na wpływy atmosferyczne i chemiczne oraz wytrzymałość na naprężenia mechaniczne, a dzięki zastosowaniu ogniotrwałej glinki czyni ją bardziej ogniotrwałą.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu papy dachowej, znamienny tem, że papę surową przesyca się gorącą mieszaniną destylowanej smoły kamiennej, paku, destylowanej smoły drzewnej, żywicy i ogniotrwałej glinki, poczem tak przesyconą papę posypuje się z obu stron trocinami drzewnymi.

2. Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tem, że zamiast destylowanej smoły drzewnej stosuje się mineralne tłuszcze lub oleje.

3. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że przesyconą papę smaruje się, najlepiej po umieszczeniu jej na dachu, gorącą mieszaniną destylowanej smoły drzewnej, żywicy i barwnej glinki ogniotrwałej.

Wilhelm Zimmer.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.